

[Christmas Møller.]

fremmest af Hensyn til vor Eksport efter den Mentalitet, der hersker i vore Eksportlande. Og navnlig bør man af Hensyn til England gaa varsomt ad den Vej. Et eventuelt Valutatillæg til Toldsatserne i Lighed med det, Tyskland og Frankrig har paalagt danske Landbrugsprodukter, kunde muligvis opsluge den attraaede Forhøjelse af Kroneprisen, saa kun Udgiftsforøgelsen blev det for Landbruget helt sikre Resultat.“

Jeg siger, at saa kan jeg godt forstaa, at man stiller sig paa det Standpunkt, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal gjorde, og derfor vil jeg ogsaa sige til ham, at dette giver efter min Opfattelse Mulighed for, at alle Partier kan naa til Vejs Ende.

I denne Forbindelse vil jeg gerne yderligere sige om det Spørgsmaal, som Forstander Overgaard her tager stærkt frem, nemlig Sterlingpolitikken og Englands Stilling til den, at jeg synes ikke, den højtærede Handelsminister har været saa forfærdelig heldig i Udformningen af de Bemærkninger, han har knyttet til Lovforslaget, og som for saa vidt er de interessanteste. Jeg tror ikke, det kan være rigtigt — vi for vort Veckommende vil i alt Fald gerne advare derimod —, at man i alt for kolossal Udstrækning former Tingene paa den Maade, at man peger paa England, og hvad der kan ske fra engelsk Side, i det Øjeblik vi gør det ene og det andet, naar det dog ikke kan være anderledes end, at det i første Række maa være Regeringens og Udenrigsledelsens Opgave overfor England at pege paa, hvilken Politik der er nødvendig for dette Land selv.

Og der synes jeg, at den højtærede Handelsminister ved næsten paa en voldsom Maade i Bemærkningerne at føre dette Spørgsmaal frem, som han gør det, har gjort noget, som ikke kan billiges; man maa tværtimod have til Opgave i saa stor Udstrækning som overhovedet muligt baade fra Handelsministerens og Udenrigsministeriets Side at gøre England begribeligt, hvilke uhyre Vanskeligheder vi har, naar New Zealand bærer sig ad, som det gør, og paafører os saa stor Konkurrence.

Det Lovforslag, her behandles, vil, saadesom Oppositionspartierne har stillet

sig — deri giver jeg det ærede Medlem Hr. Lundberg Ret —, være den ene Halvdel af det Arbejde, som skal udføres i den kommende halve Snes Dage. Det første Forhold, der melder sig angaaende Valuta-spørgsmaalet, er da dette, om man, naar man saaledes som vi ønsker Valutacentralen bort, ønsker, at vi i det hele skulde komme ind i friere Forhold paa dette Omraade, om man saa, ført ind i hele den Situation, vi er, med Valutacentral, med Valutaattester og deres Krav, pludselig kan gaa over i andre Forhold. Der maa ganske utvivlsomt en Overgangstid til.

Jeg tilføjer, at der for mig ikke er den fjerneste Tvivl om, at hvis denne Krise bliver langvarig, hvad jeg tror, den bliver, vil det allerede nu være nødvendigt at gøre sig klart, at Valutacentralen med dens Valutaattestordning maa bort og erstattes af noget andet. Vi kan saa forhandle om, hvorledes man, fordi man skal gaa bort fra disse Forhold over til andre, opretholder dette System i det lange Løb; navnlig de Ord, som den højtærede Handelsminister og den højtærede Statsminister har givet dem med paa Vejen, nemlig at det kunde føre ind i russiske planøkonomiske Forhold, tror jeg ikke, man kan sige er en anbefaling overfor os.

I det Øjeblik Regeringen skal gennemføre noget og bygger paa Tilslutning fra vor Side, maa den, medmindre den vil bære sig ad, som den gjorde i Januar Maaned under de Forhandlinger, jeg for lidt siden omtalte, gøre sig klart, at Valutacentralen og hele dette System efter vor Opfattelse maa erstattes af en Politik, hvor Toldpolitikken sættes i Forgrunden, og hvor Handelstraktater opsiges. Og her vil jeg gerne stille et bestemt Spørgsmaal til den højtærede Udenrigsminister.

Den højtærede Udenrigsminister har til Dato som Leder af Udenrigspolitikken ligesom Regeringspartiernes Ordfører sammen med Partiet Venstre modsat sig, at Handelstraktater blev opsagt. Der er for mig noget underligt heri, og jeg vil gerne spørge den højtærede Udenrigsminister, om han dog ikke er ved at skifte eller allerede har skiftet Standpunkt i saa Henseende, for naar den højtærede Udenrigsminister og Regeringen i det hele fører sin Politik paa dette, at vi maa se Tiden an og føre